

Amantele lui Mircea Druc

- Se spune că Mircea Druc are două amante, una în New-York și alta la Londra.

- Chiar, mă? Ei, las pe mine că îmi întreb eu nevasta ce a găsit la el, de înflorește toată, când îl vede la televizor!

- Ce n-a găsit la tine!

- Ei, ei, ia stăi! Și cum ziseși? Ce n-a găsit la mine?!

- Și a mea înflorește. Da mie mi-e dragă. Demult, o bună vreme, după nuntă, când mă vedea venind acasă, înflorește tot ca acum...

- Ei, ei, ia stăi, nu mă duce pe mine cu vorba. Unu: “- Ce nu a găsit la mine?” Doi: “- Nu mă interesează ce nu a găsit la tine. Ce să găsească?”

- Nici pe mine nu mă interesează ce nu a găsit la tine. E de ajuns să știu ce am pierdut eu pe drum.

- Ei, ei, da tu nu ești prost degeaba. Spune ce ai pierdut tu pe drum.

- Ce aduce în casele noastre Mircea Druc. Cândva eram Român! De Neamul și de Țara mea să nu se fi atins nimeni. Acum sunt Ionică cel cocârjat de necazuri, fără țară, fără Neam, fără Dumnezeu. Necazurile sunt făcute pentru om. Dar mai sunt eu om, fără străbuni și fără o scânteie de gând pentru Românii de sub ocupație rusească și pentru cei ce nu s-au născut încă?! Cei ce nu s-au născut încă, ei, sufletul și sângele nostru, unde vin?! În ce ogradă?! Din cauza mea vor avea și mai multe necazuri. Că eu sunt așa cum sunt...

- Și crezi tu că avem neveste așa de deștepte?

- Ascultă omule, oare nu toți am fost cândva Feți-Frumoși? Avem pe cineva mai Român decât pe Făt-Frumos? Ce oștean al Neamului! Al dreptății! În vecii vecilor! Și ce am făcut din el? Tu, eu! Rușii au tras și mai trag în Românii de pe Nistru și tu te uiți strâmb la nevastă-ta, care înflorește când îl vede pe Mircea Druc. Halal oștean, halal Român! Care Făt-Frumos?! Încă n-am suferit destul ca să înțelegem că totul începe prin a fi Român.. În ograda ta, în țara ta. Noi Românii nu avem, pe valorile vieții, o corabie a mântuirii? Ca simpli indivizi, nu! Dimpotrivă, mai multe necazuri. Dacă nu ai moșia ta, Neamul tău, cu știință sau fără știință, ești Neam de slugă. Doar știi că așa ne spuneau imperialii de la apus, când ne aveau în jug...

- Și ce vrei să zici, mă tâmpitul, că eu...

- Nu zic...

- Te trăznesc de nu te mai ridici de jos.

Și s-au încăierat. Și s-au bătut în toată legea. Trecătorii își făceau cruce. Îi socoteau beți. Câteva mașini cu numere străine, opriseră, să nu

Îi calce.Îi fotografiau. Îi filmau. A venit poliția. Și s-a crucit și poliția. Se băteau pentru nevestele lor. Din cauza unui bărbat. Dar cum poliția nu face politică, i-a lăsat în pace și s-a roit de la locul faptei.

Gheorghe Gavrilă Copil